

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111213562
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8111213562.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti žalovanému O. N., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. XX, A. D. S., toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou O. P., súdnou tajomníčkou OS S. D. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, o zaplatenie 514,54 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov z 01.03.2013 č.k. 16C 170/2011-109 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 31,28 Eur a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykoví, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 159,15 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia prvostupňový súd poukázal na to, že žalobca v priebehu konania vzal späť žalobný návrh v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Ostatní účastníci nevyjadrili nesúhlas so späťvzatím žaloby, preto prvostupňový súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že žalovanému trovy nevznikli. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, súd prvého stupňa z totožných dôvodov rozhodol o náhrade týchto trov s tým, že tieto pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc, a to za úkony prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odvolania a vyjadrenie z 30.01.2013. Tieto trovy hodnotil súd prvého stupňa ako účelné a ich výšku vypočítal podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol uznesenie zmeniť tak, aby trovy konania vo vzťahu medzi týmito účastníkmi priznané neboli. Žalobca v dôvodoch odvolania uvádza, že vedľajší účastník, v danom prípade Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, toto združenie má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Súd prvého stupňa nepostupoval podľa jeho názoru správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Tieto dôvody spočívajú v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, žalovanému

bol ustanovený opatrovník. Opatrovník disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania, patria mu všetky procesné prostriedky na zabezpečenie nevyhnutnej a účinnej ochrany práv a povinností neprítomného účastníka, a preto žalobca zastáva názor, že nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval jeho záujmy. V zmysle uvedeného nemožno zo strany vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených. Zdôraznil, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V tomto zmysle poukázal aj na rozhodovacu prax niektorých krajských súdov na území SR. Žalobca namieta výšku trov právneho zastúpenia, nakoľko súd tieto trovy priznal tak, že odmenu vypočítaval z tarifnej hodnoty, ktorá predstavovala súčet istiny a kapitalizovanej sumy, čo je neprípustné. V zmysle týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

Opatrovníčka žalovaného sa k odvolaniu nevyjadřila.

Vedľajší účastník navrhol uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdiť. Má za to, že aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. na danú právnu vec nie je náležitá. Zdôrazňuje, že žalobca veľmi pragmaticky, v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku, berie žaloby späť na súdoch, kde združenie vstupuje do spotrebiteľských konaní. Nerozumie, prečo by neúspešné spory žalobcu mali byť dotované z prostriedkov štátu, prípadne z prostriedkov združenia a čím by si mal žalobca zaslúžiť takúto ochranu svojich záujmov, pričom takáto prax je podľa vedľajšieho účastníka neprijateľná. Zdôrazňuje, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou EÚ, judikatúrou Súdneho dvora EÚ v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Zdôrazňuje, že aj Generálny prokurátor SR podal na základe podnetu združenia na Najvyššom súde SR vo veci nároku združenia na náhradu trov konania mimoriadne dovolanie, v ktorom podrobne a presvedčivo argumentoval. Poukazuje na stovky aktuálnych rozhodnutí krajských súdov, ktoré akceptujú právo spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore. Vedľajší účastník taktiež uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Ako je zrejmé z obsahu spisu, podanou žalobou sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáhal zaplatenia sumy 555,93 Eur s prísl. titulom úverovej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Po začatí sporu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove vstúpilo ako vedľajší účastník na strane žalovaného do tohto konania. Stalo sa tak písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 03.02.2012 a predložením splnomocnenia právneho zástupcu na zastupovanie v tomto konaní. Ďalším úkonom realizovaným vedľajším účastníkom bolo podanie odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa dňa 23.03.2012, v ktorom vedľajší účastník uplatnil námietku premlčania žiadaného nároku. V ďalšom štádiu konania žalobca písomným podaním doručeným dňa 11.12.2012 vzal žalobu v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť, čo súd prvého stupňa realizoval preskúmaným uznesením.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov vo všeobecnosti platí zásada zodpovednosti za výsledok a zásada zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Z ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že v prípade, ak navrhovateľ vezme späť návrh na začatie konania a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta

druhá O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť ostatným účastníkom vzniknuté trovy.

Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. nemala byť priznaná, v tomto konaní zistené neboli a ich existencia nevyplýva ani z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa. Skutočnosť, že žalobca zobral žalobu späť, nepochybne nie pre správanie sa žalovaného, je potrebné hodnotiť ako procesné zavinenie tohto účastníka na zastavení konania a nie ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by bolo potrebné nepriznať trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Nedá sa tiež stotožniť s argumentáciou o nadbytočnosti právneho zastupovania vedľajšieho účastníka z dôvodu, že vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. V konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., pričom tento právny predpis v ustanovení § 24 umožňuje účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí a takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Ak v danom prípade žalobca vzal späť žalobu nie pre správanie sa žalovaného, zaviniť zastavenie konania, a preto je daná jeho povinnosť zaplatiť trovy vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného, ktoré pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc. Nepochybne v tomto smere ide o trovy vedľajšieho účastníka účelne vynaložené v konaní.

Pokiaľ ide o výšku trov vedľajšieho účastníka, táto bola súdom prvého stupňa určená správnym spôsobom. Obsah spisu potvrdzuje, že právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí odmena za celkovo 3 úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odvolania a vyjadrenie sa k veci. Hodnota jedného úkonu právnej pomoci s ohľadom na predmet sporu (555,93 Eur) predstavuje 36,52 Eur (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). K odmene sa pripočítava aj tzv. režijný paušál v sume po 7,63 Eur a k celkovej odmene právneho zástupcu vedľajšieho účastníka patrí aj 20 % DPH v sume 26,52 Eur. Celková výška odmeny právneho zástupcu v štádiu prvostupňového konania tak so zreteľom na uvedené predstavuje sumu 159,15 Eur.

Poukazujúc na tieto dôvody odvolací súd uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi ako úspešnému účastníkovi v odvolacom konaní patrí náhrada trov vo výške 31,28 Eur. Predmetom odvolacieho konania nebola vec sama, ale iba trovy, v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 36,52 Eur znížila na polovicu a teda na sumu 18,26 Eur (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/ citovanej vyhl.). Po pripočítaní režijného paušálu v sume 7,81 Eur a 20 % DPH v sume 5,21 Eur, celkové trovy vynaložené vedľajším účastníkom v odvolacom konaní tak dosiahli sumu 31,28 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.